

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 19. december 2016	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 31.01.2017

Opgave 1

Hans Hansen begyndte i 90'erne at importere vin, som han solgte til familie, venner og kolleger. Det greb efterhånden om sig, og han etablerede i 2005 et personligt drevet firma – HansVin – der bl.a. leverede vin til selskabet FarmCorps årlige julegave til selskabets omkring 35.000 ansatte. I 2015 var det seks flasker hvidvin fra det østrigske vinhus Braunerholz, som de ansatte fik med hjem den sidste dag før jul.

En række medarbejdere klagede i løbet af januar 2016 over vinen, og den danske presse begyndte på det tidspunkt at bringe artikler om en vinskandale i Østrig. Nogle østrigske vinhuse kom glykol i deres vin for at hæve sødmegraden og konsistensen. FarmCorp henvendte sig derfor til Hans Hansen for at få nærmere oplysninger om den leverede vin, men han henviste selskabet til HansVin ApS, som Hans Hansen havde solgt sin forretning til i 2015.

Direktøren i HansVin ApS – Hans Hansens ægtefælle Vibe Hansen – bekræftede, at hun ejede hele selskabskapitalen i HansVin ApS, der havde købt Hans Hansens firma i januar 2015, og derfor havde leveret den omhandlede vin til FarmCorp. Der var efter Vibe Hansens opfattelse ikke noget i vejen med den leverede vin, men selskabet havde under alle omstændigheder tabt mange penge på dårlige betalere på det seneste, så FarmCorp burde i stedet henvende sig til Braunerholz.

FarmCorp overdrog sagen til selskabets advokat, Jensen, der begærede isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens § 343 i form af vidneafhøringer af Hans og Vibe Hansen. Temaet for vidneafhøringerne var omstændighederne i forbindelse med Hans Hansens salg af vinforretningen til HansVin ApS og den efterfølgende aftale om levering af årets julegave i 2015. FarmCorp oplyste i begæringen, at det henset til HansVin ApS' økonomi ikke ville anlægge sag mod dette selskab, men det overvejede at anlægge sag mod Hans Hansen. Der forelå efter FarmCorps opfattelse ikke en reel overdragelse, og FarmCorp var under alle omstændigheder ikke blevet gjort opmærksom på overdragelsen i forbindelse med aftalen om at levere årets julegave.

FarmCorp begærede endvidere isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens § 343 over for selskabet HansVin ApS. FarmCorp fremsatte begæring om, at det med henblik på at bevise, at den leverede vin var mangelfuld, pålagdes HansVin ApS at udlevere alle breve, e-mails, mødereferater og aftaler, der i perioden fra den 1. januar 2015 til dagen for begæringens fremsættelse blev udvekslet eller udarbejdet i forbindelse med HansVin ApS' indkøb af vin hos Braunerholz. FarmCorp oplyste i den forbindelse, at en dansk avis i en artikel havde oplyst, at HansVin ApS havde indgået et forlig med Braunerholz om et større beløb i erstatning for den mangelfulde vin.

Retten pålagde Hans Hansen, Vibe Hansen og HansVin ApS at indlevere et processkrift med deres bemærkninger til de fremsatte begæring senest den 20. maj 2016. Retten tilkendegav i den forbindelse, at manglende efterkommelse af pålægget kunne medføre udeblivelsesvirkning.

Vibe Hansen og HansVin ApS indleverede rettidigt processkrifter med indsigelser mod de begæring, der var fremsat over for dem, mens Hans Hansen ikke indleverede et processkrift.

Retten afsagde herefter på skriftligt grundlag en kendelse, der pålagde HansVin ApS at udlevere alle breve, e-mails, mødereferater og aftaler, der i perioden fra den 1. januar 2015 til den 5. april 2016 (dagen for begæringens fremsættelse) blev udvekslet eller udarbejdet i forbindelse med HansVin ApS' indkøb af vin hos Braunerholz.

Selskabet Braunerholz kærede rettidigt denne kendelse.

Retten indkaldte endvidere Hans Hansen og Vibe Hansen til et retsmøde, og de mødte begge frem til retsmødet. Vibe Hansen fastholdt som anført i processkriftet, at hun ikke kunne pålægges at afgive forklaring, og Hans Hansen gjorde nu også gældende, at han ikke kunne pålægges at afgive forklaring. FarmCorp fastholdt begæringerne om vidneafhøringer og gjorde særligt i forhold til Hans Hansen gældende, at han var afskåret fra at fremkomme med sin indsigelse om ikke at kunne blive pålagt at afgive forklaring, idet han ikke rettidigt havde indleveret et processkrift.

Spørgsmål:

- 1. Er rettens kendelse rigtig?**
- 2. Bør landsretten afvise Braunerholz' kære?**
- 3. Kan retten pålægge Hans Hansen og Vibe Hansen at afgive forklaring som vidne?**
- 4. Er Hans Hansen afskåret fra at fremkomme med sin indsigelse?**

Opgave 2

Anders Andersen havde gennem længere tid haft succes med sin webforretning, som han drev ved siden af sit jurastudie. Han blev derfor enig med sin forlovede Betina Bryld om at fejre det med en længere rejse. Efter lidt overvejelser blev de enige om at bestille ”Den store USA-tour de Luxe” hos rejsebureauet US Rejser ApS. Alle overnatninger var på 5-stjernede hoteller, og alle flyrejser var på første klasse. Rejsen kostede 75.000 kroner pr. person. Rejsen blev betalt fra Anders’ konto.

Turen blev imidlertid ikke den succes, som Anders havde håbet på. Allerede flyturen til USA levede ikke op til hans forventninger. På grund af en fejl fik de ikke plads på første klasse. Det skældte Anders voldsomt ud over, og Betina blev sur på Anders. Hun mente ikke, at det var stewardessens skyld. De dårlige oplevelser og den dårlige stemning fortsatte på resten af turen. Anders var utilfreds med hotelstandard og kvaliteten af de forskellige udflugter, og Betina blev mere og mere træt af det hele. Den sidste aften før hjemrejsen meddelte Betina, at hun ikke kunne holde Anders ud længere. Hun ville i stedet blive i USA, og hun havde allerede aftalt med hotelchefen, at hun kunne arbejde på hotellet.

Anders rejste derfor alene hjem. De første måneder brugte han på at komme ovenpå igen, men herefter klagede han til US Rejser over turen og krævede et afslag på 50 % af rejsens værdi. US Rejser afviste klagen med henvisning til, at de havde taget forbehold for placeringen i flyet, og at hotellerne var af den standard, man måtte forvente i USA. De var dog indstillet på ”per kulance” at give et afslag på 10.000 kroner. Det var Anders ikke tilfreds med, og han udtog derfor stævning ved Retten i Glostrup, der var hjemting for US Rejser. Han nedlagde påstand om betaling af 75.000 kroner, svarende til 50 % af den samlede pris. US Rejser påstod i et rettidigt svarskrift frifindelse mod betaling af 25.000 kroner, idet de erkendte, at rejsen nok ikke levede helt op til det lovede.

Retten afholdt herefter – som telefonmøde – et forberedende retsmøde, jf. retsplejelovens § 353. Dommeren mente, at parterne burde tale sammen om at forlige sagen, da US Rejser var villige til at betale i hvert fald en vis kompensation. Sagen blev derfor udsat 1 måned på forligsforhandlinger. Hvis sagen ikke blev forligt, skulle Anders fremkomme med replik med nærmere angivelse af, hvilke mangler han mente, turen havde haft.

Betina, der var blevet i USA og nu boede sammen med hotelchefen, hørte via en veninde om sagen. Hun mente, at hun skulle have halvdelen af en eventuel erstatning, da de havde haft en form for fælles økonomi. Hun kontaktede derfor advokat Carl Carlsen, der herefter indgav stævning til Retten i Glostrup med påstand om, at halvdelen af en eventuel erstatning skulle betales til hende. Trods protest fra Anders tillod retten, at Betina indtrådte i sagen.

Anders blev nu for alvor sur på Betina. Han krævede derfor, at Betina tilbageleverede den forlovelsesring, han havde givet hende. Ringen var et familiesmykke, og Anders mente, at forudsætningerne for at have givet ringen til Betina var bristede. Betina nægtede at give ringen tilbage. Anders ønskede derfor at inddrage dette krav i den verserende sag. Han nedlagde derfor påstand om, at Betina skulle tilbagelevere ringen. Advokat Carl Carlsen gjorde på Betinas vegne gældende, at spørgsmålet ikke kunne inddrages i sagen. Efter skriftveksling, hvor også US Rejser protesterede over inddragelsen, afsagde retten kendelse om, at kravet kunne inddrages i sagen.

Umiddelbart efter afsigelsen af denne kendelse meddelte Betina, at ringen var blevet stjålet. Anders ønskede herefter at ændre udleveringspåstand til en påstand om betaling af 60.000 kroner, som efter

hans mening var ringens værdi. Til støtte herfor ønskede han at fremlægge en erklæring, som han netop havde indhentet fra en guldsmed. Desuden ønskede han at fremlægge et foto af ringen. Advokat Carl Carlsen protesterede mod begge dele.

Både Betinas og Anders' forældre havde hørt om sagen, og ingen af dem ønskede et offentligt slagsmål mellem deres børn. Ved mødrenes mellemkomst lykkedes det derfor at forlige sagerne mellem Betina og Anders. Det skete ved at ringen – der pludselig var dukket op igen – blev udleveret til Anders' mor, og at Anders betalte 25.000 kroner til Betina til fuld og endelig afgørelse af såvel ejerskabet til ringen som erstatningskravet mod US Rejser.

Anders hævdede herefter sagen for så vidt angik påstand om ringen, og Betina hævdede sagen om hendes andel af erstatningen fra US Rejser. De kunne dog ikke blive enige om spørgsmålet om sagsomkostninger, og overlod det derfor til retten at fastsætte sagsomkostningerne. De var dog enige om, at retten ikke skulle tage stilling til fordelingen af retsafgifterne og udgiften til guldsmeden for erklæringen.

Spørgsmål:

- 1. Var det korrekt af retten at tillade Betina at indtræde i sagen?**
- 2. Var det korrekt af retten at tillade Anders at nedlægge påstanden om udleveringen af ringen under sagen?**
- 3. Bør retten tillade fremlæggelsen af guldsmedens erklæring og fotoet?**
- 4. Ud fra hvilke overvejelser bør retten fastsætte sagsomkostningerne i sagerne mellem Anders og Betina?**